

[Bækgaard.]

Sag, men ellers kan vi fra vor Side ikke give Tilslutning til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

C. J. F. Sven: Det foreliggende Lovforslag har været til anden og tredje Behandling i Folketinget i indeværende Uge, og jeg finder det derfor ufornødent at gaa ind i en nærmere Debat desangaaende. Under Forhandlingerne i det andet høje Ting er der fra mit Partis Side fremsat forskellige Bemærkninger til Lovforslaget, og jeg kan ganske henholde mig til disse. I Folketinget indtog vort Parti den Stilling ved tredje Behandling at stemme imod, saaledes som Sagen forelaa, og vi Konserverative her i Tinget vil indtage det samme Standpunkt og kan altsaa ikke tiltræde Lovforslaget. Vi beklager særlig, at man ikke fra Regeringspartiernes Side har villet tage Hensyn til det Ændringsforslag, der blev fremsat om en begyndende Moderskabsforsikring. Man har, saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, henvist til, at dette Spørgsmaal maatte afgøres, naar den saakaldte Befolkingskommission til sin Tid havde afsluttet sine Arbejder. Vi mener, at man allerede paa nærværende Tidspunkt kunde tage fat paa Opgaven, og beklager altsaa ikke at kunne faa den fornødne Tilslutning fra Regeringspartiernes Side.

Oluf Johansen: Ved Forsorgslovens første Behandling her i Tinget udtalte jeg, at man maatte finde det naturligt, at det store og omfattende Værk, som Socialreformen er, vilde komme til at undergaa Forandringer, dels fremkaldt af Erfaringerne fra Lovens praktiske Virken, dels nødvendiggjort af Tidens Udvikling. Jeg henviste ogsaa dengang til den Lov, der her foreligger til Revision, og som jo ogsaa er et Led i Socialreformen. Loven om Folkeforsikring er et af Socialreformens Hovedpunkter. Gennem det foreliggende Lovforslag ændres den paa tre betydningsfulde Omraader. Aldersgrænsen for Opnaaelse af Aldersrente nedsættes fra 65 til 60 Aar, det personlige Tillæg forhøjes fra 5 til 7½ pCt., og endelig er der Huslejehjælpen paa 5 pCt.

Som tidligere Sogneraadsmlem i en Landkommune, hvor man jo kender hinanden bedre end i de store Byer, kender jeg lidt til de gamles Livsvilkaar. Vel har vi sikret de gamle mod en Alderdom i Armod og Elendighed, men endnu har man da ikke givet de gamle saa meget, at det har rykket ved deres stille, beskedne og

tilbagetrukne Tilværelse. Mine bedste Stunder som Sogneraadsmlem havde jeg, naar jeg den første i Maaneden aflagde disse gamle et Besøg og udbetalte dem deres Aldersrente. De mødte mig med deres Sinds dybtføjte Taknemmelighed, og saa fortalte de mig naturligvis om alle deres smaa Bekymringer, der for dem var store, og som optog deres Tid, og jeg lærte at kende deres Bedømmelse af Forholdene. I det foreliggende Lovforslag vender man tilbage til den gamle hævdvundne Aldersgrænse. Mit Parti har været med i alle de forberedende Forhandlinger om disse Forbedringer for de gamle og har givet sit Bidrag til Opnaaelse af det foreliggende Resultat, og jeg hilser Lovforslaget med Glæde.

Foruden disse almene Betragtninger er der ogsaa meget i Tiden, der begrunder denne Nedsættelse af Aldersgrænsen. Jeg skal saaledes nævne Arbejdsløsheden, endvidere Tidens stærke Arbejdstempo, der bevirker, at mange i en tidlig Alder bliver slaaet ud, og endelig Kriseforholdene, der har slaaet mange ud af deres Erhverv paa et saa sent Alderstrin, at det er dem umuligt at begynde forfra igen. Hertil kommer, at de Udgifter, som disse nye Bestemmelser vil medføre, ikke alle er nye, idet mange af de paagældende allerede i Forvejen paa en eller anden Maade faar Støtte i Henhold til Socialreformen.

Vi hilser Forbedringerne af Taksterne med Tilfredshed og ligeledes Forhøjelsen af det personlige Tillæg fra 5 til 7½ pCt. samt Huslejehjælpen. Hvad angaar de sidste to Ting, er det jo Omraader, hvor der appelleres til de kommunale Raads gode Sindelag og Forstaaelse over for dem, som er allervanskeligst stillet blandt de gamle.

Foruden Forslaget tekniske Ændringer skal jeg nævne den ændrede Bestemmelse om Overgangen fra at være bidragydende Medlem til at blive nydende Medlem af en Sygekasse. Det ser jo ud til, at mange, maaske særlig unge Mennesker, stiller sig afventende med Hensyn til at blive nydende fast Medlem af en Sygekasse. Det foreslaas nu, at der ved Overgang fra at være ydende til at blive nydende Medlem af en Sygekasse skal hengaa 6 Maaneder i Stedet for som hidtil 6 Uger, før vedkommende faar Ret til Hjælp af Sygekassen. Om dette vil kunne vække til Eftertanke og Ansvarsfølelse, faar vi se; men det er da i hvert Fald en alvorlig Advarsel. Virksomt vilde det være, om Sygekasserne holdt de sociale Udvalg i højere Grad à jour med de Bevægelser, som finder Sted med Hensyn til